

Szerkesztési iroda:

Főúr Sat. Personek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedés. Ide küldendők az előfizetés díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egyes évre 4 frt
Fél évre 3 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:

Budapest: Goldberger A. V. és Ekestein B. hird. irod. Bécslon: Schalek H., Dukes M., Oppelk J., Daube G. L. és társaiál és Herndl Bräun: Stern M.

Nyilv. részre 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi Irtási Önszékely” szövetkezet, a „Csáktornyai Takarékpénztár”, a „Muraközi Takarékpénztár”, az „Alad-Muraközi Takarékpénztár” és „Önszékely-szövetkezet” és a Muraközi-hegyvidéki közművelődési „Önképző” hivatalos közlönye.

A csáktornyai gabonakereskedők szövetsége.

Lapunk egyik előző számában említettük, hogy a csáktornyai gabonakereskedők egymásközött egyezsége léptek oly formán, hogy mindegyik csakis saját szeszálja által vásárol s az ugynevezett magánalkusok és kiskereskedőktől nem vesz gabonát.

Ez ügyben kérésünkre a csáktornyai gabonakereskedés egyik szakembere Báron Lipót ur az ügy érdemére, a következő felvilágosítást volt szives adni:

A helybeli gabonakereskedők, névszerint: Báron, Benedikt, Csakathurner Graner, Hirschmann Hochsinger, Mayer-testvérek, Neumann József, Neumann Miksa, Neumann Mór és Wettendorff cégek három évi időtartamra egyetemlegesen kötelezték magukat, hogy helyben főképp csak a termelőktől fognak gabonát bevásárolni és semmi szín alatt kisebb kereskedőtől vagy elővásárlótól.

Ezen egyezsége öt tagból álló magánbiróság ügyel, amely az egyezség megszegőt 100-tól 500 frt-ig terjedhető pénzbírsággal sújthatja.

A gabonakereskedők ezután szeszáltak vagy kis árusítól sem vesznek, ha nem csakis termelőtől szeszál által, közvetítő jutalék mellett

A gabonakereskedők saját szeszáljakat tartoznak arra kötelezni, hogy csakis a piacon és a kijelölt mellékutczákban vásároljanak, ellenkező esetben az első és második alkalommal 5-5 frt bírságot tartoznak fizetni a szabályhoz nem alkalmazkodó szeszálók s harmadik esetben egy évig nem vehetik a kereskedők igénybe az illető szeszál szolgáltatát.

A szeszáljak a piaci árak elő lesznek írva s ha esetleg az árt átlépi és drágábban vásárol mint főnöke utasította, az ártöbbletet tartozik a szeszál sejtjából megtéríteni.

A befolyó bíntetéspénzek jótékony czélra fordíthatnak.

Az ötsz bírság ítélete nem fellebbezhető meg; a bíntetéspénz behajtása, ha szükséges, a szerződés erejénél fogva bíróság útján is eszközölhető.

Ezen egyezség nagyon természetes, az érdekelték és nem érdekelték között élénk véleménynyilvánításra és ráfogásra ad okot. Azt mondják, hogy a gabonakereskedők a kisebb kereskedők existenciáját tették tönkre; mások, hogy a termelők lesznek megkárosítva, mivel olcsóbban veszik meg a gabonakereskedők gabonájukat s hogy e végből léptek egyezsége sat.

De ezen ráfogás nem áll; más okok késztették a gabonakereskedőket az egyezsége

Csáktornyan a piaci viszonyok nagyon süllyedtek; a hetivásárok majdnem egészen megszűntek, mert mindenki a gabonakereskedésre adván magát, a behozott gabonát már Sz. Ilonán, Buzás külvárosban, Zala-Ujvárott és az utcák végén, a szeszálók pénz nélkül, jó reménység fejében megvették, úgy hogy a piacon gabonát már alig lehetett venni. A rendes gabonakereskedők, akiknek a kereskedés ezen ága a kenyérkeresletük, kezeiket zsebre rakhatták s várhatták a gabonát, amelyet a kiskereskedők már a városon kívül lefoglaltak. Ha aztán a nagyobb kereskedőnek volt valamely gabonanemre szüksége, azt a kiskereskedőtől kellett megvennie, természetesen jóval nagyobb áron. — De ez még csak hagyni! Hanem a csáktornyai gabonakereskedés jellege és renoméja szenvedett azáltal, hogy hivatlan egyének is belevátoztak a gabonakereskedésbe. Véget kellett tehát vetni eme visszás állapotnak azáltal, hogy a tulajdonképeni gabonakereskedők szövetkeztek avégből, hogy helybeli kiskereskedőtől sem vesznek gabonát.

Csáktornyan a gabonakereskedés néhány év óta ugysis lanyha, a kivitel csekély és a kereskedők arra vannak szorulva, hogy összekötöttéseiket stayer szomszédainkkal tartás fenn, ez pedig sok rehezséggel van összekötve; a nagy konkurrenzia miatt a kisebb nyereséggel meg kell elégedniök

A „Muraközi” tárczája

SZIVLOBBANÁS*)

— Magánbeszéd. —

Mondja egy fiatal ember.

(Berohan a szobára és földhöz csapja a cilindert.)

Ah egek! ah mennyország! Micsoda lány! Micsoda gyönyörű teremtese az Istennek! Bemutattak neki! Egy pillantást vetett rámm, egy szót rebegett. Ah, az a pillantás, az a tenkintet! Mint-ha az ég legszebb csillagjai villogtak volna rém, Micsoda szemek! micsoda ajkak! Aztán az a sötét hullámos haj! Azok a rózsás arcok! Piciny fülcikék! Gömbölyű karok! Tezi-pici lábcsakák! Szerelmes vagyok, meghalodulok! (Leül egy pillanatra maga elé néz.)

Tercsi Tercsi, mi vagy te ehhez a tündéri Helenához képest. Ez olyan mint az éjféli te olyan vagy mint októberi ködös délután. A Helena haja fekete selyemfänger, lehullamzik fehér vállain egész a bokáig, a te hajad Tere-i szintelen csipkőcs, aztán ugy áll szanaszéjjel mint egy kopott partvis. Helena arczán a bihorrózácskák végülnek hófehér liliomok közé, a te arczodan Tercsi hervadt kiserulópok sárgállik bánatos pitypanyok között. Aztán milyen a Helena ajka! bársönyörű rózsaszírom, melyet a méh is epedve döngicéi körül, — a te ajkad édes Tercsi bizony csak

olyan száraz búkkfatapló, a melybe szinte elisholli szeretne az ember.

S micsoda rémek gömbölyű hosszú fehér nyaka van Helenának; oh egy hatyu elszégyenelnie mellette magát! Te drága Tercsim sohasem muttad a nyakadát, bizonyosan rövid mint egy tekenős békéé s legalább is akkorá lenne van rajta mint a tenyerem.

És én téged mégis hat esztendeig tudalak szeretni! Bolondod voltam, bárgyu birkád! Szerelmeim bégtem előttem, és te orromnál fogva vezetél! Emléktüred most is itt van a szivemen.

Milyen ostoba vagyok; itt takaratom már hat esztendő óta. Összelonyorodott kutyorodott a sok viselésben (megszagolja) aztán amint érzem a penész is megfogta már! Mennyivel okosabban tettem volna ha odadom a ketekőőnek, hogy csináljon belőle pemzlit. El veled szintelen semmiség! Ez a sziv csak Helena sötét hajának árnyában skar andalogni! (leveti.)

Aztán ezt az arczpetit is itt hordom már hat esztendő óta a tárczamban, mintha valami panorámas vagy mi volnék, lám a tárczám is kirongyolta a sarka, meg a fotográfijával is csak kart okoz nekem. Aztán micsoda arcz ez, mi csoda fiziognomia. Lapos mint a holdvilág! A szemem olyan mint a héringé, az orra fel van gyűrve, a szája görbe, a fülei hegyesek, úgy néz ki mint egy megborotvált csimpáz majom! — És én ezt a bamba alakot, ezt a száraz papíros nyalgatottan, esőkölgatottan hat esztendeig. Elszagattam miatta 3 db poltuorozott arczkepémát, és hol az ágyam fölött, hol az éjféli asztalomon, hol itt a tárczamban nézegettem! Söhajtoztam előtte, mint egy kárvalított kuszéber, es versek

irtam hozzá, a miket mindig a bolond gombák rovásában közöltek a lapzerkesztők.

Es mindent te érted, a te arczkepédert álltam ki oh Tercsi! Bizony szégyen és gyalázat, hogy hat hosszú esztendő után ma jövök először észre!

Oh mennyivel szebb, milyen nagy arczépe lehet Helenának. A szeme tűz, a homloka jég, az ajka bársöny, az orezája róza, maga pedig egy kis kedves aranyos tündér. A szemével nevetni tud, a szemöldökével tédre ejt, ajkának mosolgása megszedti, arczának angyalformája szerelemimára készíti szivemet! Aztán az orra, az a piciny fitos orrocska milyen jól áll neki! a tied Tercsi. engem uccse szafaladé az övéhez képest.

Aztán az a vastag izmos kéz, milyen nehezkesen fekszik az ődedben, eh nem is kéz ez, hanem pracsi. Látnád csak az ő kezét, milyen piciny, milyen hófehér, hát még a tapintása, milyen lágy, milyen forró, milyen ingerlő; az ember szinte fél megszorítani az a piciz gyöngéd kac-öt, hátha összetörök. S milyen bajjal mozognak ujjai, milyen rózsás körömcsékek vannak rajta, a te kezéd Tercsi legfeljebb dagasztásra való, vagy arra, hogy pofon verd vele a férjedet, a ki én lennék. No köszönöm az ilyen mulatságot, nem kérek belőle.

De mit néztem olyan soká ezt a képet, papiros az egész, meg egy kis tusleték van rajta, Aláuszolgája! (Eldobja.)

Itt is hordok meg valamit (a mellényesbebe nyúl) egy ruha foszlány, a balban szakadt le Tercsirit, eltettem emlékül a zseembe, és itt hordom mint valami zsibárus. Oh én esztelen, milyen vadul csókolgattam néha ezt a rongyot,

*) Az előadás jogát szerző nem tartja fenn.

a hiteladás nagy rizikóval jár. Ha tehát az eladás sok gondot ad, kevés haszon mellett legalább az ellen védekeznek a gabonakereskedők, hogy a bevásárlásoknál a napi árakat túl ne baladják.

Kereszenek a kisárusok is külvevőket készleteiket próbálják kibocsájtani; segítsenek magukon úgy amint tudnak, de ne azok kárán, akiknek egyedüli kenyérgeregetük a gabonájukat.

A rendes gabonakereskedők szövetsége törekedni fog a piaci viszonyokat rendbe hozni és megfelelő módon fenntartani.

Megyei rendes közgyűlés.

Zalamegye törvényhatósági bizottsága Svastits Benő főispán ur ó méltóságának elnökele alatt őszi közgyűlést f. hó 1-én tartotta.

A közgyűlés az alispáni jelentést tudomásul vette.

Olvastatott a m. kir. belügyminiszteriumnak a tűzrendészet rendezése tárgyában kibocsátott nagytfontosságú rendelete. A közgyűlés Cserlán Károly alispán ur elnökele alatt bizottságot küldött ki, melynek feladata leendő a vármegyének már meglevő tűzrendészeti szabályát átnevezni s a rendelet szellemének megfelelőleg átírdomítani.

A bizottság javaslata a decemberi közgyűlésen tárgyalatik.

A megye 1889. évi költségvetési tervezetét változatlanul elfogadta.

A m. kir. államépítészeti hivatal által bemutatott 1889. évi utentartási költségelőirányzat elfogadotott.

A sümegi járásban elhalálozás folytán töresedésben levő utbiztosi állás továbbra is a tapolczai járási utbiztos által fog helyettesítés által betöltetni.

A közmunkavállalás árak 1889. évre a kellős fogatú ígás után 2 forintban, az egyes fogatú ígás után 1 frt 20 kban, és a kézi napszám után 32 kban állapítottak meg.

Előterjesztett a közmunka- és közlekedésiügyi miniszteriumnak rendelete a törvényhatóság területén gyakorolt vámszedések, illetve a hid és rétvámok díjtételei-

nek megállapítása tárgyában. Mielőtt a miniszteri rendelet értelmében a rétvámok díjtételei véglegesen megállapíthatnának: az illető járáások főzolgabírói és a kir. építészeti hivatal felhívotnak, hogy a nevezett lid-, ut és rétvámok díjtételeinek megállapítása iránt a helyszínen tárgyalást tartanak.

Az alsó-bisztriczai Muraszabályozási munkálatok ügyében az államépítészeti hivatal nevében Lányi Kálmán h. ömörnök tett részletes előterjesztést, mely szerint a Mura folyó alsó bisztriczei szakasza kettős kanyarulatának megszüntetése két átmetszéssel tervezett; mindkét átmetszés vezérárka 1883-ban megásatott. Ezek közül a felső átmetszés kiképződött, az alsó azonban a magas vizállás megszüntével beiszapoltatott úgy, hogy a régi meder partomlás okozta veszélyek továbbra is megmaradtak. Mivel pedig az alsó kanyarulat, amely Alsó Bisztricze községet veszélylyel fenyegeti, ezen kanyarulat megszüntetése iránt a megye alispánja által elrendelt azon intézkedés, hogy a bemutatott vázrajzon felüntetett vezérárok kifizetése és mélyítése Alsó-, Felső- és Közép-Bisztricze, Cserencsöz, Tüskeszér és Zsizsekszer községeinek a folyó évről még fennmaradt 958 megyei és községi kézi közmunkájuk oda fordításával elrendellett, a közgyűlés által utólagosan jóváhagyotott. Nehogy azonban ezen irány csatorna ügy, mint eddig történt, a magas vizállásnál feliszapollássék az építészeti hivatal által szükségesnek jelzett terelő mű létesítése elrendellett, melyre Alsó Bisztricze, Ráczkanizsa, Salfarsko és Gibina községek 1889. évi összes közmunkájára átengedtetik, a másik két terelő mű és az iránycsatorna előállítására pedig Közép és F.-Bisztricze, Cserencsöz községek 1889. évi közmunkájára osztatik be, a terelő művekhez szükséges anyag beszerzésére és elkészíttetésére pedig az utentartási alaphól 800 frtnyi összeg utalványozotott ki.

Dráva-Szent-Iván, Légrád községek képviselőtestületeinek községi ingatlan szerzéséről tárgyozó határozatai törvényhatóságilag jóváhagyattak.

s orromba szivtam illatát. Igazán nem tudom felfogni, hogyan érezhetem én ezen a rongyon illatot, (megszagolja) hiszen nem illat van ezen, hanem szag (orrához emeli) s olyanforma szag, mint azoknak a porcásalakú garasos sajtoknak szokott lenni. Pfuj! (Eldobja.)

Itt is egy rongy (a másik mellényzsebéből más színű rongyot vesz elő) és egy majálison jutott hozzám. A másljából való. — Emlékszem, hogy rémitő jól mulattam azon a majálison, fizeltem neki öt limonádt, három lagyalit: és egy kilogramm csukedit. Atkoszott jó étvágy volt, és én atkoszott balek voltam hogy fizetem neki. Aztán még ez csak hagyján volna, de egész éjjel táncotmög velem mint egy örüllöttentotta. A 7 frtos lakcipóm reggelre booskorra volt szétánczolva és olyan náthát kaptam, hogy kilenc napig is babát mondtam a mama helyett. De még ez se lett volna a legnagyobb baj, hanem a cigányokkal elhuzattam a „zöld fűben legel” című nótáját, amiért fizettem a muzsikásoknak 10 pengő forintot, és még hozzá el is püfölték a fiatal emberek, mert nem tudták rá táncolni. És mindezt atsenvedtem, kiállottam érte, Teicsiért. A harmincz jo:omból ez a máslizsakadók a haszon. Köszönöm az ilyen hasznót. Ebből látszik legjobban, hogy nem volt az eszem a helyén. Nagy esztendőre hordom már ezt magamnál, és tömerekde csokomtól szinte megfakult. Igazán nem értem, hogyan tudtam ezért a szimplax peulláért annyira rajongani. El kellett volna hagynom őt, mint ez nil! (Eldobja.)

No de még itt is van valami apróság, (zsebéből egész halmaz emléktárgyat vesz elő.) Ine egy préselt akáclevél. Egy boldog pásztoróra

emléke, emétkszem egy nyári éjelen a lugásban adott légyotott. A tücsökök füyöréstek, a kutyák ugattak, a kakasok kukorikottak, az egen úgy fityegett a hold, mint egy kibontott táros palacsinta, és mindez végtelenül tetszett nekem. — Odaomlóttam lábaihoz a vizes füre, aztán elkurattyoltam neki szí emnek legszentebb érzelmét. Valóban neveséges! Aztán azért, hogy a téher nadragom térdebe beletörtöt a fű, és hogy másnap úgy néztem ki az éjjeli álmatlanság miatt, mint egy nyuzott tatár, azért kaptam ezt az akáclevélet (Eldobja.)

Milyen más mennyivel istenibb volna azzal a tündérszép Helenával átábrándozni: egy enyhe nyári éjt. Lugasuk bizonyára indiai hajnalakával van befuttatva és török szelepi fehérlimón virágzik körülötte. Oh, ha belepezelem ezt a rózsaképző gyönyörű angyalt, azokkal a fekete firtökkel, azokkal az alabastrom vállakkal, önkénytelenül is leterdelek előtte, (megteszi) és teljező sóhajtom: szeretlek!

Oh most érzem csak: mi a szerelem! Úgy érzem magamat, mintha illatos forró légtördöt vennék, mintha egész testem ebben az egy szóban olvadna össze: szeretlek! s mintha édes lenne megsemmisülni előtte, csak addig élni mint ez a szó, de annyit kéjben nint a mennyi é szóban van.

Táncot jár előttem az egész világ, rózsaszínűnek látom a cukorsüveget is, bútoraim mintha élének, mozognának és nevetnének rám. Oh milyen boldog is vagyok.

(olytatása köv.)

Tisztelt előfizetőinkhez! Az év utolsó negyedében tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, akik az előfizetési összeggel hátralékban vannak sziveskedjenek azt minél előbb beküldeni. Lapunk összeállítása, nyomása és szerkúldése sok munkába és pénzbe kerül Vártunk mind- ed ig az előfizetési díjjal és senkinek sem alkalmatlankodunk úgy sürgető-levéllel, mert tudtuk, hogy különösen a népek, sokszor 1—2 frt kiadás is terhére van Azonban most, amidőn — hála Istennek! — vidékünkön jó termés volt, a gabona és marha ára emelkedett, amidőn senki sem panaszkodhatik, mi is kérjük a mi t. előfizetőinket: sziveskedjenek azon néhány forint előfizetési hátralékot, amellyel a folyó, előbb a tavalyi és az előző évekről tartoznak, e hó 15-ig megfizetni. Azon t. előfizetőink, akik e hó 15-ig nem küldik be hátralékukat, külön levélben fognak felszólíttatni. Még egyszer kérjük soraink szives figyelmbe vételét, hogy mi is eleget tehessünk a lap szerkesztése és kiadása által reánk háruló terheknek.

Kétfő tisztelettel

Csáktornyán, 1883. október 1-én

a „*Muraköz*” kiadóhivatala.

— **Jótekönyv.** Gróf Festetics Jenő úr Ö Méltósága a csáktornyai kiseddövölegyet célzajra i mé: 50 frtot volt kegyes adományozni, amely kegyes adományért e helyen is hálás köszönetét nyilvánítja: a kiseddövövali választmány.

— **Véglegesítés.** Alajos csáktornyai polgári iskolai rendes tanítót a válás- és közoktatásügyi m. kir. minister úr jelen állásában véglegesítette.

— **Kinevezés.** A perlaki kir. járásbíróshozg albiróvá Dr. Pap Gyula alólendvai kir. járásbíróági aljegyző nevezetett ki.

— **Athelyezés.** Kovács Lajos perlaki kir. járásbíróági aljegyzőt az igazságügyminiszter ur a nagykanizsai kir. törvényszékhez helyezte át.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon t. smerőseinknek, akik kegyesek voltak felejtetlen szeretettel leányunk temetésén megjelenni, részvétüknek kifejezést adni és ez által fájdalunkban osztozni, fogadják e helyen a legszíntébb köszönetünket! Csáktornyai. 1888. okt. 10. Fejér József és családja.

— **Az ide termés** — különösen kukorica, bab és tök teljesen kielégíti vidékünk gazdalközönséget. Több helyen egy hold föld 100 mért cútás kukoricát adott. Átlag 70—80 mért lehet holdanként számítani. Temerek bab adott el a helyiasarokan. Tök annyi van, hogy a piacon nincs ára.

Agonyonytma a kukorica. Zrinyifalván f. hó 8-án este 10 ó akor a bírő házánál vig énekző mellett foszott kukoricát a falu népe. A fosztásra szánt kukorica a pajta egyik oldalán volt öszerakva és a pajta egyik oszlopához erősített saroglya által választotott el a foszott kukoricától. A kukoricafosztók közül Visinger József 14 éves, dráva vásárhelyi fiu elhagyván helyét, a saroglya alá helyezkedett. A fosztatlan kukorica tömeg nagy teherrel nyomta a saroglyát, amelynek viszatartására alkalmazott láncc 6 hüvelyk hosszú és vastag szöggel volt a pajta oszlopához erősítve. A nagy teher nyomrán a saroglyát, a szög lassan-lassan, észrevétlenül engedni kezdett és a nagy mennyiségű kukorica egy pillanat alatt, a fosztók nagy rémületére a saroglya alatt ülő fiura z hant és azt egészen befűdte és agyonnyomta. A

izdajstva, hitro se je dokazala, i ovi su se mogli vsake zapreke dimo povrnuti.

Antua Signier veđa je oficir, a z'ati križ za zasluge kinči mu njegova prsa. Rad i ve još pripoveda ne ob koraćanju vu sobi i od lijepe mlinarove kećeri iz Bosne.

Ovo pako čislo lijepe je postavljeno vu zlate ramice i visi nad njegovim piscim stolom.

Konec.

KAJ JE NOVOGA ?

Strahoviti človek.

Med stanovniki londonskimi vlata veliki strah i trepet V.č je više tjednov, da na vulici najđu zaklane zene a rezparjenim trubuhom a iz trubohle ovim fali jedn del. Policija sva moguća čini, da vu trag dojde strešnomu razbojniku i krvoloku, ali sve badava! Ovih danov pri pel je k policiji jeden list, vu kojem nekakov Jack piše, da mu se osobita volja puni vu klanju i rezparanju ž nškah ter da budu za par danah više mrtvih ženah našli ne samo s rezparjenim trubuhem, nego i s odrezanim nosom, vuhi mit. Idu! za nekog dan našli su opet par ženskah osakaćenih telesah na vulici. Policija nemore uz najvećih napor nadaj i na z'obircu, zato celi vuov London trepeđe, žme se već niti na vulicu iti neufaju.

Prodaj je peneze

Vu Hrvatskoj puknuł je glas, da su poštu izmed Virija i Novigrada porobili i 14000 forntov odnesli iz kariola. Vezda se je st'pom znemalo, da se ta stvar drugaćima. Kočš najme imenitoga kariola bivši od jednoga nepoznatoga človeka nagovoren, prodaj je istomu za 50 forintov ovu peneznu vrećicu (začku), vu kojoj je gori spomenutih 14.000 forintov bilo. Kočša su zaprli a stranjskoga toga spametnoga kupca išču.

Cesarske pohode.

Oktoobra 3-ga došel je mladi nemški cesar Vilmođ II. vu Beč na pohode k našemu kralju Frncoz Jozsefu. Naš kralj prijel ga je sa malo gde vidjenom paradom. Jezera ljudstva, regimente soldatov, celi ko us višjih oficirov i osakaćih dostojanstvenkov, ministri, princ, kraljevč Rudolf i sam kralj i li su prid njega na kolodvor. Prijetje ovo bilo je imponentno, jako prijateljsko, ar su se dva ovi vladari baš porodbinski skućovali i zrukovali.

Statistika

Iz Indije čitamo službeni popis onih nesrećah, koje su pđnile čemerne kač. Pop's taj s edoč'i da je čez leto 1886 vu Indiji 22.134 ljudih od čemernih kačah usmrćeno. Zvuon toga poginulo je 2514 marhe od čemernoga griza tih p gibeljih živin. Zlaklali su ovo leto 417,526 čemernih kačah, al usuprot tomu sve dalje raste broj aldovov n-srećnih. Engleska vlada izplatila je 25 360 rupjih za vmorjenje spomenutih čemernicah i podjedno je more i kolju a one se ipak dalje pomnožavaju. Kak smo mi srećni, da se vu nš j domovini nemamo bojati ovakovih strešilah!

Magjarski Pasteur.

Poznato nam je, da se vu Parizu nahadja glasoviti doktor, za koga vele, da zna lijeđe vu griznjene od stekloga psa putem cepljenja vraćiti. Vezda pak našel se je jeden f. gyarmatski stanovnik imenom Birta Stefan, koj je došel pred sud i ondi izjavil, da on zna proti steklini vraćiti ter da je pripraven tajnu ovu pred sudom odkriti. Za koj tjeđen budemo mortni znali rezultat njegovoga tak osebnjoga očitovanja.

Nagrada za leptotu.

Vu S.aa određeno je bilo ljetos nate-

canje ženske lepote, gde je na prve leptovice stanoviti nagrada odlučena bila. Zene, hoteće svoju leptotu po svetu kazati, doše su na ovo natečenje iz svih stranah sveta vu Spaa. Najbolje su se odlikovale svojom leptotom sledeće: P. vu nagradu 5000 frankov dobila je Sucearet Berta gospođična, drugu nagradu 2000 frankov Del Rosa, tretju 1000 fr. Stevens Maria, četvrtu 500 fr. Bida Lodz a petu nagradu gospođična Arany Vilma iz Budapešta. Dutične more, u se vezda celo svoje življenje gođzati sa svojom leptotom!

Sre na devojke.

Gospođična Sucearet Marthi, to je ona leptotica, koja je pri natecanju lepote vu Špaa prvu premju dobila, a vezda se bormore najsrećešu držiti more med svimi devojkami mortu celoga sveta. Potlam preglasaženja njezine prve premje, dobila je do danas na više, nego devetdeset prošnjkov, med kojimi ima silno bogatih a i lepih mladih prošankov. Gde je dandanas ta devojka, koja bi se s tolikom srećom pohvaliti mogla?

Okamenjeni orijaš.

Vu zemlji, naročito vu vapnenih starih pećnah nahadja se vnuogo okamenjenih rastlinah, izk'pali su već vudari i okamenjene živinice n. pr. mušice, kebre i td. To su tak zvane okamenje ili petrefakte. Dapik i vekeše životinje moreju črez stanoviti broj letah okameniti, to vam najjepešve svedoči jedno našastje, na koje su vu Ruskej nezdanjva našli rudokopci. Bizu Novgor da poek sela imsk zvanoga našli su jednoga predstopnoga človeka. Telo ovoga človeka je 7 i pol stopah dugo a čsto je okamenjeno. Človečansku ovu petrefaktu spravili su vu novgorodskom muzeumu.

Smeh vu lovu.

Jedno francuzko držstvo isli je na lov a med njimi bili je gospon, koj je imal mladoga vižu, koj se je vučil apportirati. Kad je jeden stari gospon iz ovoga družtva prvoga zajca strelil ter ga v torbu porinul, dojde k njemu gori spomenuti, ter ga zapr si, da hiti zajca od sebe, da malo s vizlom apportirati poproba. Stari gospon bivši sam željen videti, kak bude mladi v žla starega težkoga zajca nositi, hiti ga od sebe i zavikne navadni "apport." Ali čudo veliko! Zajec hićeni na stran, pridigne se, p'ikunji vuha na vrat, pak beži i beži, kaj je i gđa mogel. Zabavna su vezda za njim strelali, ou nije već niti od špriha, niti od straha hotel opasti. Moremo s' misliti, koliki je mogel smeh zavladati vu onom lovečkom družtvu.

Kolendar.

(Od 14-ga do 20-ga)

- 14. Nedel a. Kalist papa muč.
- 15. Pondeljek. Terezija opat.ca.
- 16. Tork. Gal opat.
- 17. Sreda. Hedviga vd.
- 18. Četrtak. Lukač ev.
- 19. Petek. Peter Alk.
- 20. Subota. Vendelin op.

CENA ŽITKA

Kuruza 5.30 Pšenica 6.90 — Hrz 4.50 5.
Ječmen 4.— 6. Zob 5. Grah beli 7.30 žuti 7.70

LOTTERIJA.

Bp št 7. oktobra 1888.
75. 21. 54. 2. 50.

Odgovorni urednik:
MARGITA I JOZSEF

4316. tk: 888.

Arverest hrdetmėnył kvonal.

A perlaki kir. jrbiróság, mint tkivi ha'óság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtatónak Hodosán község elleni végrehajtási ügyében 45 frt. illeték, ennek 1879. évi szeptember 13-tól járó 6 százalékos kamatai, 5 kr. intési díj, továbbá 689 frt. 13 kr. illeték s ennek 1888. évi február 9. től járó 6 százalékos kamatai, úgy 5 frt. 50 kr. előbb már megállapított költségek kielégítése céljából a nkanizsai kir. törvényszék (: a perlaki kir. jrbiróság) területén levő Hodosán község 233 sz. tjkvében Hodosán község tulajdonánál bejegyezt 944 hrszám 728. □ 61 nagyságu 1254 frt. becserékű, és f. 1381. hrszámú 1. hold, 338. □ 61 nagyságu 240 frt. becserékű ingatlanok

1888. évi október hó 25. napján d. u. 2 óraker

Hodosánban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen elfog adatni. Kikiáltási ár a fennbb kitett becser; árverezni kívánók tartoznak a becser 10 százalékat készpénzben v. ovadékképes papírban a kikülbött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3. egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt; a másodikat u. a. naptól számítandó 60 nap alatt; a harmadikat u. a. naptól számítandó 90 nap alatt; minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a perlaki kir. járásbiróság telekkönyvi osztályánál s Hodosáni község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Perlakon 1888 szeptember hó 6 án, a kir. jrbiróság, mint tkivi ha'óágnál.

763 1—1

4315. tk: 888

Arverest hrdetmėnył kvonal.

A perlaki kir. járásbiróság, mint telekkönyvi ha'óság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtatónak Vadlya Jgáncz holosági lakós elleni 149 frt. 43 ¼ kr. tőke, ennek 1887. évi január hó 1-től járó 6 százalékos kamatai 4 frt. 80 kr. végrehajtási és 7 frt. 05 kr. előbb már megállapított költségek iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. trvszék (: a perlaki kir. jrbiróság) területén fekvő Hodosáni község 80. sztkjében A. I. 1—2. 4—5 8 9. és f. 1. sor. 85. hrsz. ingatlanra az ezen épült 58. néposzt. házra és tartozékaira, 84. 323. 325. 842. 900. és f. 1552. hrsz. ingatlanokra összesen 575. frt. becserábau Hodosán község házánál

1888. évi október hó 25 napján d. e. 10 óraker

megtartandó nyilvános árverésen elfog adatni. Kikiáltási ár a fennebb kitett becser, árverezni kívánók tartoznak a becser 10 százalékat készpénzben v. ovadékképes papírban a kikülbött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3. egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt; a másodikat u. a. naptól számítandó 30 nap alatt; a harmadikat u. a. naptól számítandó 60 nap alatt; minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalékos kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek

övdaége miatt még csak futólag tekintettük át, tehát részletesen körülményes betekintés után nyilatkozhatunk felőle, mégis a bevezető sorokból és a tartalomól itélve, már előre is jelezhetjük, hogy e fajta szakirodalmunkat ovodánk kitűnő vezetője figyelemre méltó jó munkával gazdagította. A munka ára 80 kr.

— Vértesi Arnold összes munkáiból immár az 5. füzet is megjelent s a következő novellák elejét és folytatást tartalmazza: „A bohóc neje”, „A hátszegi Neszti grófné utolsó kalandja”, és „Herbst ur és leendő veje”. Vértesi, csak hét folyamán volt a fővárosban ezredik novellája felolvasása alkalmából nagyszerű ünnepek tészek tárgya s így összes munkáinak megjelése iránt annál nagyobb az érdeklődés. Erdélynek tartjuk megemlíteni, hogy az előfizetők között hetenként egy 12 frt értékű veszerkeszt sorsjegyet sorsoltak ki, s hogy már ketten voltak oly szerencsések kogy a sorsjegyet megnyertek. Az egyik sorsjegyet Húse Juiska kisasszony Debreczenből, a másikat Homorózei József hivatalnok Szegedről nyerte meg. A gazdag tartalmu füzetet valóra talra újból felhívjuk olvasóink figyelmét. Előfizetheti posta utalvány útján Debreczenben negyed évre 13 füzetre 1 frt 95 krért. Füzetenként 15 krért a könyveskereskedésekben is megrendelhető. Az új előfizetőknek az eddig megjelent füzetek egyszerre megküldetnek.

CSARNOK.

Muraköz múltjából.

— Egy 1723-ik évben kelt kézirát nyomán. — Utasítás.

A mely általam mind gyermekeim természetes, és törvényes gondnokától, Muraköz ezdmestere Biderman János — Kristóf részére kiadatik e példerg:

TECAJ V.

VU ČAKOVCU 21. OKTOBRA 1888.

BROJ 43.

ben a kárt okozó vad kiirtásánál vas szorgalommal, faradhatatlanul eljárni.

5-ór Az erdőmester gondját valamint a nemes úgy a rővadra is fordítandja, és pedig ne csak hogy az állomány fenntartassék, hanem lehetőleg szaporitassék. E szerint minden hasznos vadra valamint nyáron úgy télen is figyelven, nevezetesen: a fácányokra és azok legjobb tartására figyelmet fordítandja, hogy azok száma — ne csak fenntartassék, hanem lehetőleg növekedjék. — Hasonlóképen ügyelni kell az uradalmi kutyákra és egyéb vadászati eszközökre, de kiválólag a halókra szorgalmasan fog figyelni, hogy azok hozzájuk való elég tágas és száraz helyen elhelyezve, részint az egerektől, részint pedig más módon ne pusztítottassanak.

1-ór Kell, hogy az erdőmester a mindenható Istent szem előtt tartván, Istennek kedves, keresztény katolikus életű legyen, mesterességét kiváló szorgalommal és szerénnyen, de semmi esetre babonás és más meg nem engedhető logásokkal tölze.

2-ór Kötelessége a prelektus mint előjárója irányában illendő tisztelettel lenni, minden méltányos ügyben neki híven segédkezni és az uraság ügyében a prelektus által tett intézkedéseket, teljes pontossággal teljesíteni, irányában engedelmséget tanultani, és ekkéül (kép saját nézélet a prelektus nézeteinek alárendelni. — Mát részről a prelektus tartozik vele, mint az uradalom erdőmesterével és szolgálával illendő banni, az uradalom érdekében előterjesztését kihallgatni, hivatalos hatása körében mindenben, és mindenütt segédkezni és az általvalók előtt is neki tiszteletet szerezni.

3-ór Oly körülmények alkalmával, a melyek ellen az erdőmesternek kifogása leven, elintézet igényelnek, az erdőmesternek semmi szín alatt önbatalomilag eljárni nem szabad, hanem az ügy miben létezől a prelektus értesítendő, aki az ügyben eljárni, illetőleg azt elintézni hivatal van.

Azon nem várt esetre, ha a prelektus az az elébe terjesztett ügyet méltányosan elintézi vonakodik és így köztük elterő nézetek merülnének fel, akkor az erdőmester az általam meghatalmazottnak az ügyet úgy a mint van őszintén, minden levonás, vagy hozzáadás nélkül, körülményesen előadja és annak mikénti elintézetét bevárandja.

4-er Kiválólag kötelessége az erdőmesternek, az erdőnek és a vadaknak lehető szorgalommal gondját viselni és bár mi néven nevezendő hasznos vadat lehetőleg szaporítani, ellen-

6-ór Minthogy az otáni vadászati kerületek úgy szintén az erdők is nagyobb kiterjedésűek, eméni fogva rendelkezésére bocsájtának az erdőmesternek: erdei vigyázók és rendes vadászok, a kik irányában teljes tisztelettel és engedelmséggel lenni kötelezettek, de az erdőmester kötelessége lenni, az illeto szolgálat kitüntetni, hogy hivatauk teljesítésében miként vi-eljék magukat. — Semmi esetre sem szabad megegyednie, valamint önséki is tiltva van holmi fele babonás és meg nem engedhető egyéb fogásokkal a vadászatot üzni, hanem mesterességüket csak-szerűleg és isteni felellemmel teljesítsék, egymásközt ne veszekedjenek, bosszúból egymást ne üldözzék, azért az erdőmester minden tehetséget arra fordítandja, hogy ilyen magukvieletoőknek eljert vegye és a netan előforduló esetében békésen intézze el.

(Folyt. köv.)

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITA I. JÓZSEF

MEDJIMURJE

Pređplata ona je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvrt leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznanie se poleg poglavlja i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlodek družtveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimujskoga polpomagačija i kulturnoga družtva „Čakovečke šparakasse“, „Medjimujske šparakasse“, „Dolnje-Medjimujske šparakasse“, i „Polpomagačija družtva“ „Glasnik Medjimujskoga kulturnoga družtva“

Nekaj iz pravie orsaga.

Ravnanje sveobčih zdravstvenih poslov.

Apotekari čemerne i čemera (gifta) zadržavajuče materije samo na doktorski prepis slobodno daju.

Tko je po zakonu dužen decu odhranjivati, ili tko se je na to obvezal, mora od sedem let mlajšu decu, ako zbetažaju po doktoru dati vračiti, jer drugač bude ne samo penzoz kaštiguvan, nego more i vu zatvor dospeti.

Vu sveobčem zdravstvenim poslu stojju škole pod pažnjom varmegjinske oblasti. Koj učenic ima prelaznoga betegu, treba ga iz škole otpustiti tak dugo, dok čisto ne ozdravi, i ako se vu školi pokaže prelazni beteg, to mora učitelj taki poglavarstvu najaviti. Ako više školske dece dobi istoga prelaznoga betegu, onda mora politička oblast školu zapreti tak dugo, dok beteg čisto ne prestane. Ali to se mora onda najaviti ministru nutar-njihovih poslov i školskomu ministru.

Vu naglih nesrečah n. pr. ako si tko ruku, nogu vtrgne, ako tko u medlovicu padne, ako tko zamre, onda mora svaki pomoći, koj to razne.

One osobe, koje nisu izvučene n. pr. vedarice ili stare babe neameju nikoga vračiti niti nikakova vračtva pripravljati. Takovi selski doktori, kojih još dosta ima, vnoigup

vu grob spraviju človeka, koj bi još bil mozel dugo letih živeti da bi se bil izvučenu doktoru obrnul i od njega pomoć iskal.

Ako vu kojem mestu vi-e ljudih jednoga te istoga betegu vu isto vreme dobi, ili ako se prelazni beteg pokaže, onda občinsko poglavarstvo, doktori, duhovniki, učelji, nataristi s jednom rečjum svi oni, kojim je to znano, moraju to višeboj oblasti najaviti, koja onda na varmegjiu prijavi.

Vu svakoj občini moraju se svako leto deci bobinjke cepiti i to svakomu detetu vu prvom letu. Kada dete sedmo leto navršu mora se opt cepiti. Roditelj s'rbnki, tu tori i svi oni, koji imaju decu odhranjivati, dužni su istoj bobinke dati cepiti, ako j's nisu prave bobinjke pretpili.

Iz povesti magjarske.

Borbe za slobodu vere.

Vu mirovnom kontraktu je bil bečki mir potvrđeni, magjarskim protestantom bla je opet njihova vera dopušćena, Bethlen se je odrekel naslova magjarskoga kralja. Nato je bil imenuvan za hercegza i izim Erdelja dobil je još sedem varmegijah.

Ali ovaj mir nije dugo trpel. Bethlen je prekršil nikolburgskoga mira i još je dra-pit na btku se spravił, jedanput je i budimskoga turskoga bašu na pomoć zval; na zadnju su se ipak do kraja pomirili.

Bethlen je zatim na skorom dovrnil svoje nemirno življenje. Pred smrtjom je doista nagovoril velikaše, da pripoznaju njegovu vednu Brandenburg Katalina za erdeljsku vojvodinju, ali strastvena i slavohlepna žena nije se mogla dugo držati. Poslje nje postal je Bethlen Istvan a zatim Rákozy Gyuro I. erdeljski vojvoda, koj je kralju nazad dal sedem varmegijah, i njega je i kralj pripoznal za erdeljskoga vojvodu.

Vu magjarskim orsagu je mir nastal. Ferdinand nije već dugo živel. Poslje njegove smrti postal mu je sin Ferdinand III. magjarski kralj, koga je Pázmány Peter još za otcovoga življenja okoronil.

Za jeden mesec posle Ferdinandove smrti vumri je i Pázmány Peter. Pázmány Peter i Bethlen Gabor bili su jednuke starosti, i obedva spadaju med znamenite osobe magjarske povesti.

Protestant Bethlen bil je najglasoviteši i najznamenitši erdeljski vojvoda, pod kim j. Erdelj veliku s'avu postigel. Pameten človek i dober vojskovođa je bil Rad se je bavil s znanostima, a za svoju veru se je vno go trudił, na škole je vno go potrošil, bil je marljiv, skrbljiv a vu poslu neumoren.

Ali vu njegovom posluvanju g. je najbolje prečil Pázmány Peter estergomski nadbiškup. Pázmány ima katolička vera zahvaliti da ju protestanti nisu potlačili.

Pázmány je nazad podigel i vu red

postavil katoličku veru. On je u Beču ustanovio crnu školu (klerikat) znajući, da ovakove škole najviše podpomažu veru. Ova škola se je i po njem nazvala „Pazmaneum“. Vu Nagyszombatu je sa 100.000 frti vtemeljil sveučilište (univerza), i s velikom marljivošću trudil se je, da veru i znanost razprostrani.

Pesem od drugoga novomešnika.

Čujte, čujte anda
Kričenički mili,
Kak zvoni čakovski
Lepo se glasili.

Dvajstprvog oktobra
V turu mlo zuju,
Da bi ljudstvo došlo,
V cirkvu vekšem
broju.

Opet nova meša,
Je se dogodila,
Vu čakovski cirkvi,
Bratja moja mila.

Vu tekućem letu
Već to druga biva,
Živko Šebastijan
Ordi ju zvešiva.

Ov mladić premili,
Vu šenkovci rođen,
V Steti red Ferencu
Bude sad sprevođen.

Veseli se selo,
Zvano ti šenkovec,
Vu tebi je zaiкнуl
Gori ov mladeneć.

Pri oltaru cvete,
Kak beli lilijan,
Angelu spodoben,
Gledi te ga vsi tam.

Redovnički stališ,
Hotel si zebarti,
I svoje življenje
V klostru dokončati.

Ali kak je lepo
Sluga Božji biti,
I na mesto Boga
Ljudem govoriti.

Ni vam je to šala
Pater mešnik biti,
Jerbo velke brige.
Mora on imeti.

Naj bu pesmi ovoj
Sada konec i kraj,
Novomu mešniku
Sam Bog zdravje daj.

Prirėdil,
Tomo Lăczkovics

KAJ JE NOVOGA ?

Njegovo Veličanstvo kralju pogibeji.

Vu strahovitoj pogibelji smrtnoj na hadjalo se nezadvana Njegovo Veličanstvo Ferenc József kralj naš. Pri vojničkoj streljaškoj vežbi (manövru) pri Steinfeldu dal je kralj zapuhati hornistu, da se prestane streljati. Kralj približi se k šancom na kojega su kanoniri streljali iz kanonov, kad vu istih hip, kada je kralj pogledati hotel kakovu silu delaju kanoni na šancih, zagreme na novo kanoni i kugle prelete nad glavom kralja i njegove pratnje. Kralj da drugiput zapoved, da se puče na prestanek a hornist skokom odjaše k stukom. Ovaj hip hoteli su kanoniri drugoć spružiti kanone, da nije hornist taj hip

tam prispel, tak bi i kralj i njegova pratnja postreljani bili. Kanoniri bili su tak odaljani od komande, da nisu hornista čuli, kada odmor puhal, misleći pako, da vezba dalje traje, hoteli su na dalje streljati po poznatom redu svojem. Sam Bog občuvaj je tu Njegovo Veličanstvo od strašne smrti!

Szimics Ivan.

Glasoviti nesrećni trgovčki pomo nik Szimics, koj je vu Trstu vmoril mladoga Grimea ter njegovo mrtvo telo više tjednov vu svojoj sobi skrito čuvaj (kaj smo još v zimi čitateljstvu obznanili), odsudjen je vu Budapeštu na galge Prošnja za pomilnvanje išla je do Njegovoga Veličanstva kralja, nu i to nije hasnilo, Njegovo Veličanstvo kralj pustil je najvi jemu sudu kr. Curii osudu smrtnu Nesre ni anda mladi človek ima biti obešen V petek v jutro t. j. 5 oktobra dali su mu na znanje osudu najvišjega suda k a k t a k a j o d l u k u Njegovoga Veličanstva kralja. Žalostno je gledati bilo nesrećnoga toga človekomorca, kakovom je žalostju poslušaj smrtnu osudu. Pred redovnikom svojem Kostičen, koj je vu detiskoj mu dobi njegov učitelj bil a vezda k njem prideljen, da mu zadnju batrivnost i ufanje vu Boga podeli, priznopal je sa glibokim požalovanjem greh svoj i vrucse se Bogu molil za oprošćenje „Otec moj duhovni molite se za me, Bog mi bude moj greh oprostil.“ Ovo su mu bile reči, koje je s ufanjem vu Boga drhtajuć izrekel. V subotu v jutro ob 7 vuri bil je obešen. Ovak dokon a človek, koj neufajuci se vu pomoć božju, v potreboći se povda zločinu umorstva!

Jezero ljudih vtopljeno.

Iz Kchine ču emo na novo pak žalostne glase, da se je žuti potok rezlejal. To je jedan potok vu Chini, s kojim su već od nekada strahovite nesreće spojene. I vezda je kak telegrafiraju tak naglo nadašla njegova bujica, da je velike nasipe predrija ter jezero tezakov, koji su na nasipih delali, za sobom potegnula ter sve do jednoga potopila. To je, kak se vidi, nesrećna pajačica naše Tisze, koja takaj tak zna prek nasipom nahrupiti.

Siromašni muikas.

Većkrat se pripeti, da vumre siromak, za koga vu življenju ni će nikaj nije dal, a po njegovoj smrti bi vnoći rado dokazali da mu je bližnji rođak. Ovak vumrl je ovih danov vu Beču Neruda Ferencz siromašni verklinaš, koj je celo svoje življenje siromaški živel a po smrti svojemu bratu tokaru jedino svoje blago, staru jednu postelju teštamiral. Kada je brat tu postelju prevzel, malo da nije zadremil od začudjenja. Vu staroj, nikaj vrednoj posteljini našel je loze vu vrednosti od 12 jezer forintov, knjižice od sparkasse vrhu velike svote penez, a i gotovih penez ležalo je nutri skrito. To je bil bormeš siromašni verklinaš!

Željeznica na kolnom putu.

Već su od zdavnja premišljavali mašinisti, kak bi mogli zmisleti ma-inu, koja bi prez doli položenih šinjah po orsačkom putu ljudstvo i robu voziti mogla. Vezda čujemo, da su vu Švedskoj takovu ma-inu već i prenašli ter blizu Stockholma s njom probu napravili. Masina se je podpuo iz kazala za dobru i hasnovitu i vezda budu je po celom orsagu vpelali. No ako je to istina, onda za nekoliko let ne bude treba konjov, niti volov i ni nikakve vozne marhe!

Vmoril se je s postom.

Kada človek vumre od glada, taki si mislimo, da ili ga je na morju nesreća

postigla, ili su ga nemilosivni rođjaci zaplri ter sa postom vmoristi nastojali, da njegovu herbiju zadobe, ili na koj drugi način taj niti jedan način od glada vumrl. Posvadil se je sa svojom ženom i tak se rezadil, da je odlučil od glada vumreti. Zabadava se je v njegovoj krčmi kaj-kaj dobra kuhlalo, on nije hotel nikaj jesti. Dešeti dan je već tak oslabil, da se je zrusil i svojoj ženi v truc vumrl.

Stara familija.

Vu obćini Raizmanicz vumrla je žena, koja je živila 123 leta. Muž njeni bivši poseadnik, vumrl je vu 118 letu dobe svoje. Gospu Barak, tak se piče, oplakuje još vezda 102 leta stari sin, 96 let stara kći i 94 leta stara sneha. Stara gospa bila je celo življenje jaka i zdrava peršona, isto tak vele i za njenu decu. Bormeš to je postovanja vredna familija!

Osobje jednoga broda.

Da postov. n a š i čitatelji, koji m a l o i ni št p o m o r j u neputaju, pojam b u d o s t r o š k u morskoga broda, tu jim opišemo osobje broda amerinskoga imenom: Citi of Newyork. Na tom brodu je 1 kapitan, 7 častnikov, doktor, blagajnik (kassir), čormanuz i njegova dva pomoćnika, 36 mornarov, izošir, tesar (cimerman), 27 merničkih pomoćnikov, 5 poslezičkov prielektričnom rezvetljenju, tri mašinisti, 85 karitkov, 65 tešakov pri kam. vugljenju, jeden koj kolat krap, višji pincemeter i 146 njegovih pomoćnikov. Od ovih 36 pazi na stole, 16 njih čisti sobe spavalnice, pet žen pak dvori na brodu nalazeće se ženske putnice. Osobje toga broda anda broji 441 ljudih. Bormeš, more lepi biti taj Citi of Newyork!

Blagoslovljen porod.

Čislak imenovani poslanik vu Duloth zvanom severoamerikanskom varošu doživjel je ovih danov osobiti bož i blagoslov. Žena njegova naime rodila mu je najedenkrat četvero dečice. Droje ove dece je muzkoga, droje pak je ženskoga spola, obačva para su lepo zdravo na svet došla i tak se dobro čute, da niti misliti nije moći, da bi koje od njih vumrl, kak je to pri takvom porodu navada. Gratuliramo srećnomu otcu!

Dobri vujček.

Vujčić N. piše vu kratko svojemu bogatom vujcu, koj mu je do vezda peneze pošiljal, ali najedenput pošiljati prestal: Ako mi nepošleš 5000 forintov, ja se moram streliti, ar jeden dug postenja nemorem neplaćen ostaviti. Vujec poznajuć rezepteljivca i nehoteći mu peneze poslati, odgovori mu: Peneze ti dragi moj vujčić v šve nemorem poslati, sve, kaj bi ti još vćiniti mogel, bilo bi to, da ti k trojoj plemenitoj nameri moj revolver posudim. Nu i ovoga ti posuditi nemorem, ar se bojim ne da se budeš strelil nego, da mi još i lepi moj revolver prodaš i zalupaš. Bormeš je gospon vujček s tim listom dobro vpoiti i pravu žilu pogodil!

Samoubojstvo.

Filo Franc patikarski pomoćnik je vu kavati svojemu susedu Autalfyu iz župa peneze vkral. Stvar se je taki zeznala i Filoa odpelali su na policju, gde su vkrađjene peneze a i varu Autalfyovu pri njem našli. Budući naobrazeni njegovi prijatelji nisu hoteli sudbene korake proti njemu vćiniti, nego su ga odurili i iz svojega društva izključili, zato je od policije taki i otpučen bil. Ali odurjavanje prijateljev tak ga je genulo, da se je sa ciankaliom otroval i taki vumrl.

Stekli vuk.

Od steklih psov i mačkov pisali smo ljetos višekrat žalostne glase. Meuje toga